

Griiftenummer

Repertoriumnummer : 1807

Vonnisdatum : 06.09.2005

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. - , garagehouder, geboren
, wonende te
Belg.

2. , huisvrouw, geboren
wonende te
Belg.

Verdacht van

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft
toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 01 oktober 1999 tot 23 april 2004

op het onroerend goed gelegen te , gekadastréerd of geweest zijnde
, eigendom van

2 t , wonende te , garagehouder, geboren
t, huisvrouw, geboren
wonende te

ingevolge akte van aankoop d.d.05.07.1991 en inbreng d.d. 07.04.1998, verleden
voor respectievelijk notaris ; en notaris beiden met standplaats te

- de verbouwing van een bestaande schuur, met als afmetingen 6 m voorgevel en 8 m
zijgevel, tot garage en het bijbouwen in het verlengde ervan van een nieuwe
constructie, met als afmetingen 9 m x 10 m, dienstig als herstelwerkplaats,
uitgevoerd in betonblokken in de achter- en linkerzijgevel en in betonblokken met
spouw en gerenoveerde gevelstenen in voor- en rechterzijgevel

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van
burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

VERBETERING EN AANVULLING:

Verdacht van te vanaf 1 oktober 1999 tot minstens 23 april 2004 de
verbouwing van een bestaande schuur én een nieuwe constructie in stand te hebben
gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar
- thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en
schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het
gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149
van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-
uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van
18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 12/10/2004,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 75,17 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. , advocaat te , vertegenwoordigt
beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

*** *** ***

De dagvaarding dient als volgt te worden verbeterd en aangevuld:

Verdacht van te vanaf 1 oktober 1999 tot minstens 23 april 2004 de
verbouwing van een bestaande schuur én een nieuwe constructie in stand te hebben gehouden
zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van
het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals
gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april
2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging
van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het
handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

Tijdens de geïnterimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de
artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen
2,99,146,147,149,153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale stop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een bestaande schuur hebben verbouwd en uitgebreid.

3.

Uit de gegevens van de Ontvanger der registratie en domeinen blijkt duidelijk dat ook [] eigenaar is van de kwestieuze percelen.

De vaststelling dat zij niet over de feiten werd ondervraagd leidt niet tot de onontvankelijkheid van de strafvordering: beklaagde [] heeft immers de mogelijkheid gekregen om haar standpunt duidelijk te maken naar aanleiding van de diverse behandelingen van deze zaak door deze zetel.

4.

Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te [] kadastraal gekend onder []

Dit perceel ligt deels binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (gewestplan [] , ggzk. bij K.B. van 5 april 1977).

Het Hof van Cassatie oordeelde in haar arrest van 22 februari 2005 dat "een landschappelijk waardevol agrarisch gebied" een "agrarisch gebied met bijzondere waarde" is, in de zin van artikel 146, vierde lid Stedenbouwdecreet

Vermits de werken werden uitgevoerd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, is art. 146, derde lid, niet van toepassing en wordt de argumentatie van beklaagde op dit punt verworpen als zijnde ongegrond.

Bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 22 augustus 2003 werd de regularisatie van een werkplaats voor onderhoud en herstel van wagens geweigerd.

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van [] van 4 maart 2004 werd het beroep niet ingewilligd.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rehtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de peincrimineerde periode.

Ter zitting van 17 mei 2005 verzochten beklaagden hen het voordeel van de opschorting van de wtspraak van de veroordeling, toe te staan.

Beklaagden hebben doelbewust een inbreuk gepleegd ervan uitgaande dat éénmaal de werken waren gerealiseerd, de toestand zowel zou blijven. De feiten tonen aan dat zij lichtzinnig omsprongen met de wettelijke regels. De beklagden moeten beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan enig ander belang van de beklagden.

Rekening houdend met de houding van beklagden, kan hen geen gunstmaatregel worden verleend maar dient een voorbeeldige bestraffing te worden opgelegd.

5.

Anders dan beklagden beweren vormen de drie gevallen waarin art. 146, derde lid, Stedenbouwdecreet 1999 geen één ondeelbaar geheel.

Dit volgt uit het vernietigingsarrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005 dat in dat artikel enkel de woorden met betrekking tot het tweede en derde geval vernietigt.

Het eerste geval van art. 146, derde lid, Stedenbouwdecreet is niet ongrondwettig, zodat de rechtbank de prejudiciële vraag niet moet stellen.

6.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de stedenbouwkundige inspecteur van 19 september 2000.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld.

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. 46/2005, 1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004,

R.v. St., 1 2 april 2004, *R.W.*). Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, *R.W.*,

De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *T.R.O.S.*

De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004, De herstellertermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

Verschiet van te vanaf 1 oktober 1999 tot minstens 28 april 2004 de
verbouwing van een bestaande schuur en een nieuwe constructie in stand te hebben
gehouden zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

Eerste beklaagde

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd en aangevuld bij huidig vonnis.

STELT VAST dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.100 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

VERPLICHT de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

VERWIJST beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 55,75 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

LEGT aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd en aangevuld bij huidig vonnis.

STELT VAST dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.100 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

VERPLICHT de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

VERWIJST beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 55,75 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

LEGT aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

*** *** ***

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1365bis Ger.W., door de strikte naleving van de bouwvergunning van 18 mei 1992 onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de DERTIENDE KAMER,
6 september 2005, alwaar zetelden:

„Ondervoorzitter, enige rechter,
„Substituut Procureur des Konings,
„Afgevaardigd Adjunct-griffier.